

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Aangekochte koe blijkt na verloop drachtig van een bvd-dragerkalf

Trojaanse koe

Een gemengd bedrijf uit mijn praktijk had een jaar geleden drachtig vee aangekocht. Bij de aankoop waren de dieren met een aankoopprotocol getest op de aanwezigheid van dierziekten, maar een van de koeien was al gekalfd. Normaal maakt dit bedrijf er de gewoonte van om alle vaarskalveren te testen op bvd om eventuele dragers op te sporen en te verwijderen. Omdat nuchtere stierkalveren toch worden verkocht richting kalvermesterij, worden de stierkalveren niet standaard getest op dit bedrijf.

Omdat het kalf van deze aangekochte koe natuurlijk geboren werd op het vorige bedrijf, was het bloedmonster niet onmiddellijk genomen. De test werd in dit geval uitgesteld. Er werden op dat ogenblik ook nog geen oorbiopten gebruikt op het bedrijf om kalveren systematisch te testen.

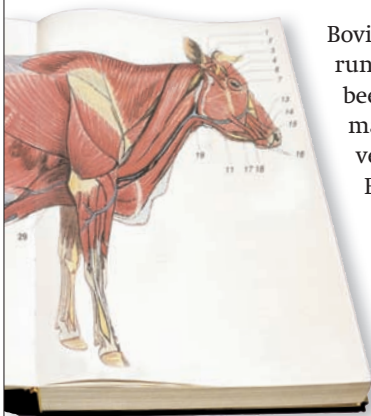
Vier maanden later werd bij een routinebezoek op het bedrijf bloed genomen van het kalf. Het bleek alsnog om een bvd-dragerkalf te gaan. Het kalf werd onmiddellijk geëuthanaseerd.

In nasleep van dit bvd-contact zijn inmiddels nog zes drager-vaarskalveren gevonden, alle chronologisch na elkaar geboren. Ik adviseerde daarop om ook deze zes bvd-dragers onmiddellijk te euthanaseren om de veestapel geen verdere schade door een bvd-infectie toe te brengen.

Ik heb de veehouder voorgesteld om alle vaarskalveren met behulp van oorbiopten te testen. Bij het merken van een kalf wordt zo standaard een weefselmonster genomen voor bvd-onderzoek. Besloten is om zo alvast alle vaarskalveren te testen. Bij de stierkalveren die worden verkocht, wordt de werkwijze niet toegepast. Dringend werk voor onze sector. Onnodig te stellen dat dit een verloren jaar is voor mijn veehouder.

De encyclopedie **boviene virale diarree**

Boviene virale diarree of bvd is een runderziekte waarvan het ziektebeeld meestal sluimerend is, maar die ook erge uitbraken kan veroorzaken.

Een infectie met bvd kan aanleiding geven tot onder meer een productiedaling, een verminderde groei, verwerpen, vruchtbaarheidsproblemen, sterfte van kalveren en een algemene vermindering van de weerstand.

Het bestrijden van bvd op een bedrijf begint bij het monitoren van de veestapel. Dat kan aan de hand van een jongvee-venster waarbij van een vijf tot tien dieren ouder dan acht maanden bloed wordt genomen. Nog beter is het om daaraan een tankmelkonderzoek te koppelen. Ook als het bedrijf vrij is, moet men deze testen blijven uitvoeren.

Wanneer een koe wordt besmet tussen drie en zes maanden dracht, krijgt ze een dragerkalf. Vrouwelijke dragers krijgen op hun beurt ook weer dragers. Uitroeien van bvd komt er dus met name op neer om deze bvd-dragers op te sporen en van het bedrijf te verwijderen. Een aangepaste bedrijfshygiëne kan helpen om nieuwe besmettingen buiten de deur te houden.